

اللَّهُمَّ احْمُرْنَا



سوالات رسانه ای
طرح سهیمه بندی
بنزین آبان ۹۸



مقدمه

سوالات و پاسخ‌های زیر، مجموعه‌ای از شبهات، نگرانی‌ها و دغدغه‌های اقشار مختلف مردم من جمله جریان انقلابی و حزب‌اللهی‌ها است. این مجموعه از طریق نظرسنجی، رصد گروه‌های مجازی، پرسشنامه تلفنی و مصاحبه میدانی با اقشار مختلف، در گستره مراکز استانی و شهرهای درگیر اعتراض و اغتشاش، گردآوری شده است. بعد از جمع‌آوری، پیش‌فرض‌ها، مقدمات و مفروضه‌های هر سوال نیز استخراج شد. در کنار اینها سوالات مشابه نیز به در قالب یک سوال دسته‌بندی شد و همه به صورت فهرست زیر احصا و ارائه شده است.

سوالات احصا شده با محوریت مسائل سیاسی، در دو بخش کلی دسته‌بندی شده‌اند، بخش اول سوالات عمومی میباشند که صرفاً به اعتراضات طرح سهمیه بندی بنزین آبان ۹۸ اختصاص ندارند. بخش دوم سوالاتی است که صورت مستقیم به مساله بنزین ارتباط دارد که قسمتی از این سوالات ناظر به روند‌های قانونی و حقوقی آن می‌باشد و قسمت دیگر، سوالاتی است که راجع به بحث‌های میدانی و اعتراضات ناشی از اجرای طرح سهمیه بندی بنزین می‌باشد.

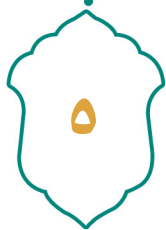
از این رو ضروری است که خواص، نخبگان، خبرگان، منتقدین و صاحبان خرد نسبت به پاسخ‌گویی به این سوالات اهتمام بورزند. امید است بعد از ارائه پاسخ‌های مختلف و



با جمع بندی آنها، بتوان جهاد تبیین را آغاز نمود تا فضای جامعه را در گام اول به سمت آرامش برد و بعد با روشنگری، شرایط تبدیل تهدید به فرصت برای استفاده بیشتر از ظرفیت مردم را فراهم نمود.

مرحله اول و ابتدایی جمع آوری پاسخ ها بعد از پایان یافتن شورش ها و آغاز تحلیل های کارشناسی توسط تحلیل گران سیاسی و اقتصادی، کلید زده شد. در یک نگاه کلی بعضی سوالات دارای چندین پاسخ از سوی جریان ها و افراد مختلف بودند. در این مجموعه که مرحله اول پاسخ ها می باشد، سعی شد تمامی پاسخ های جریان های سیاسی به صورت مختصر طیف بندی شود و به صورت دسته بندی شده ارائه گردد. بعضی پاسخ ها به نحو تفصیلی شرح داده شده و شماری نیز به صورت مختصر توضیح داده شده است. از تمامی دغدغه مندان انقلاب اسلامی و اهالی علم و دانش دعوت به عمل می آید در تکمیل این جزوات و پاسخ ها یاری رسانند.

سوالات و مرحله اول به آن ها به شرح زیر می باشد:





۱. رسانه های داخلی هیچ پوششی از مردم و مطالبات مردم ندارند، این رسانه ملی نیست و مردم و خواسته های مردم را پوشش نمیدهد، چرا باید به رسانه ای که مردم را پوشش نمیدهد اعتماد کرد؟ چرا رسانه ملی اعتراضات مردم را به رسمیت نمیشناسد؟

پاسخ اول

در تمامی کشورها وقتی «شرایط امنیتی» حاکم می شود، رسانه های ملی تلاش می کنند در آرام تر کردن این فضا به دولت ها یاری برسانند و تمامی ابزارهای خود را در خدمت آن ها قرار می دهند. در اعتراضات اخیر نیز صدا و سیما چنین نقشی ایفاء نمود.

پاسخ دوم

رسالت رسانه ملی در جمهوری اسلامی ایران تحکیم رابطه «دولت-ملت» است و با این پیش فرض باید اعتراف کرد که صدا و سیما در زمین بازی دولت قرار گرفت و مردم را دچار شوک کرد. به همین سبب پس از اعلام شوک آور قیمت بنزین نیز، ابزار دست دولت برای «غیر امنیتی سازی فضا» شد.

پاسخ سوم

رسانه ملی تلاش کرد بین «معترضین» و «اغتشاش گران» تفکیک ایجاد کند و همه می پذیرند که این کار دشواری است. بخش های مختلف صدا و سیما در روزهای اعتراضات هم سعی می کردند تخریب اموال عمومی توسط اغتشاش گران را محکوم کنند، و هم تلاش می کردند صدای اعتراض مردم را به مسئولین برسانند.

۲. در بیشتر رسانه های حکومتی، یا خواسته های مردم پوشش نمیابد یا این خواسته ها را به نفع خود مصادره میکنند؟ چرا نباید به بی بی سی و ... که صدای مردم را پوشش میدهند اعتماد داشت؟

پاسخ

نباید غافل شد که اراده های جوان و انقلابی در درون سازمان صدا و سیما وجود دارد که شبانه روز تلاش می کنند «درد مردم» را پوشش دهند و حتی ساختارها را پاسخ گو نمایند. برنامه هایی مثل ثریا و پایش و ... مصداق این اراده ها هستند. سازمان صدا و سیما برای





تحقق این مقوله، حتی با دولت نیز درگیر شده است و ما پیامدهای این درگیری را در عدم اختصاص بودجه از سوی دولت به صداوسیما شاهد هستیم. پس نباید از رسانه ملی ناامید شد، این به معنای انتقاد نکردن به ساختار آن سازمان نیست. از سوی دیگر همه می‌دانیم که شبکه‌هایی مانند بی بی سی و ... قصد «براندازی نظام» را دارند و سعی می‌کنند تمام موضوعات ملی ما را تبدیل به ابزار براندازی خود کنند. مردم نیز باید مطلع باشند که براندازی جمهوری اسلامی یعنی «فروپاشی ایران»، و تبدیل وضعیت ایران به سوریه و عراق.

۳. چه رسانه ای وجود دارد که صدای واقعی مردم را پوشش دهد و سانسورشان نکند تا مردم سراغ بی بی سی و ایران اینترنشنال نروند؟

پاسخ

واقعیت این است که برای شبکه‌های مذکور «مردم» اصالت ندارند و آن‌ها فقط در حال تخریب و براندازی دولت و حکومت ایران هستند. رسانه ملی هم با تمام تلاش‌هایی که می‌کند قادر نیست صدای واقعی مردم را پوشش دهد. پس فضای مجازی بستری است که توان ایجاد موج‌های رسانه‌ای را برای مردم ایجاد کرده است. البته باید دقت کنیم «اعتراض» با «دعوت به اغتشاش» تفاوت دارد و نباید فضای مجازی بستری برای سوء استفاده دشمن از اعتراضات مردمی باشد.